

Պահել Նրա խոստումը

Ըստ Լյուսի Սթիվենսոն Էվելի
Եկեղեցու ամսագրեր
(Հիմնված է իրական պատմության վրա)

«Ընդամենը վեց օր է մնացել մինչև իմ մկրտությունը»: ասաց Հեփինեսը: Օրը մոտենում էր:

«Պատրաստ ես», - հարցրեց հայրիկը:
«Կարծում եմ, այո», - ասաց Հեփինեսը:
«Երբ դու մկրտվում ես, ուխտ ես կապում», - ասաց հայրիկը: «Հիշո՞ւմ եք, թե դա ինչ է նշանակում»:

«Դա խոստում է, չէ՞»:
Հայրիկը գլխով արեց: «Այո՛: Դու խոստանում ես հետևել Հիսուս Քրիստոսին և պահել պատվիրանները: Երկնային Հայրը խոստանում է օրհնել և օգնել քեզ»:

Հեփինեսը ժպտաց: Նա գիտեր, որ դա կարևոր խոստում է: Նա ոգևորված էր, որ տալու էր այդ խոստումը:

Վերջապես եկավ նրա մկրտության օրը: Հեփինեսը սպիտակ հանդերձներ հագավ: Երկու ուրիշ երեխաներ նույնպես մկրտվում էին: Նրանք բոլորը նայում էին, թե ինչպես է

ջուրը լցվում մկրտության ավազանի վրա:

Երբ հերթը հասավ, Հեփինեսն ու հայրիկը մտան լողավազանի մեջ: Հայրիկն ասաց մկրտության աղոթքը. Հետո Հեփինեսը փակեց իր քիթը, և հայրիկը նրան մինչև վերջ իջեցրեց ջրի տակ:

Երբ Հեփինեսը դուրս եկավ ջրից, ներքուստ իրեն այնքան լավ էր զգում: Նա ցանկանում էր պահել Հիսուսին հետևելու իր խոստումը: Նա ցանկանում էր այդպես մաքուր ու երջանիկ զգալ հավերժ: Նա այլևս երբեք չէր ցանկանում սխալ ընտրություն կատարել:

Մի քանի օր անց Հեփինեսն արթնացավ և միացրեց ջրատաքացուցիչը, որպեսզի լողանա: Ջուրը տաքանալու համար երկար ժամանակ պահանջվեց: Ուստի Հեփինեսը միացրեց հեռուստացույցը: Նա ցանկանում էր մուլտֆիլմ դիտել, մինչ սպասում էր:

Հեփինեսը ծիծաղում էր՝ նայելով Էկրանին խոսող կենդանիներին: Այդ շունն այնքան զվարճալի էր: Շուտով նա մոռացավ ջրատաքացուցիչի մասին:

Մեկ ժամ անց հայրիկը մտավ սենյակ: «Որքա՞ն ժամանակ է միացած ջրատաքացուցիչը», - հարցրեց նա:

Հեփինեսը վեր նայեց: Նա հեռուստացույց էր դիտել շատ ավելի երկար, քան ուզում էր:

«Ոչ շատ երկար», - ասաց Հեփինեսը: «Մի քանի րոպե»: Նա անջատեց հեռուստացույցը և վազեց լողանալու:

Օրվա մնացած մասը Հեփինեսը ներքուստ վատ էր զգում: Իր մկրտությունից հետո նա ցանկանում էր երբեք սխալ ընտրություն չկատարել: Բայց նա հենց նոր ստել էր հայրիկին:

Հեփինեսը հոգոց հանեց: Նա գիտեր, թե ինչ պետք է աներ:

«Հայրի՛կ», - ասաց Հեփինեսը: «Ես սուտ եմ ասել: Ես երկար ժամանակ միացած էի թողել ջրատաքացուցիչը, բայց

Ես պարզապես խաբեցի հայրիկին: Հիմա ի՞նչ եմ անելու:

իրոք չէի ուզում անել դա: Ես ներողություն եմ խնդրում»:

«Ամեն ինչ լավ է: Ընտրակալություն ինձ ասելու համար», - ասաց հայրիկը:
«Ես ինձ իսկապես վատ եմ զգում, քանի որ դրժեցի իմ մկրտության խոստումը»:
Հայրիկն ու Հեփինեսը նստեցին բազմոցին: «Երբ դու մկրտվեցիր, դու չխոստացար կատարյալ լինել: Դու խոստացար ջանք թափել՝ Հիսուսին հետևելու համար»:
Հեփինեսը գլխով արեց: Դա ստիպեց նրան մի փոքր ավելի լավ զգալ:
«Իսկ դու գիտե՞ս, թե ինչ կարող ես անել, երբ սխալ ընտրություն ես կատարում»: հարցրեց հայրիկը:

«Ապաշխարե՞լ», - ասաց Հեփինեսը:
«Ճի՛շտ է: Երբ մենք ապաշխարում ենք, Երկնային Հայրը ներում է մեզ: Այդ դեպքում մենք կարող ենք լինել նույնքան մաքուր, որքան այն օրը, երբ մկրտվեցինք: Ապաշխարությունը քո մկրտության խոստումը կատարելու մի մասն է»:
Հեփինեսը ժպտաց: «Ես պատրաստվում եմ աղոթել և խնդրել Երկնային Հորը, որ ների ինձ»: Նա ուրախ էր, որ կարող էր կատարել իր մկրտության խոստումը: ●

Այս պատմությունը տնդի է ունեցել Գանայում:

